

staaende Midler fremtidig — uden nogen i det enkelte Tilfælde indhentet særlig Tilladelse — skulde kunne anbringes i Sparekasser; man har imidlertid ment ikke at turde se bort fra den Kendsgerning, at en almindelig Tilladelse til Anbringelse af de nævnte Midler i Sparekasser vil omfatte Anbringelser, der — selv efter Indførelsen af de nye skærpede Regler for Sparekassernes Virksomhed — vil kunne frembyde noget mindre Sikkerhed end den, der er forbunden med de nu tilladte Anbringelsesmaader, og man har derfor ment ikke at turde gaa videre end til at gøre Anbringelsen afhængig af en Tilladelse af Indenrigsministeren.

Ved Udarbejdelsen af Lovforslaget har Kommissionen i særlig Grad haft sin Opmærksomhed henledet paa Ønskeligheden af paa visse Hovedpunkter at søge den bestaaende Lov ændret eller suppleret og har i Henhold hertil foreslaaet:

1. Skærpelse af Reglerne med Hensyn til Valget og Sættelsen af Kassernes Bestyrelse og Direktion;
2. Indførelse af betryggende Regler vedrørende Kassernes Forretningsgang og Regnskabsførelse;
3. Indførelse af præceptive Regler med Hensyn til Opsamling af Reservefonds;
4. Indførelse af bestemte Forskrifter for Valget af Revisorerne og for disses Virksomhed;
5. Skærpelse af Reglerne for Bestyrelsens og Revisorernes Ansvar for de af dem begaaede Forseelser;
6. Forøgelse af Sparekasseinspektionens Personale og Indførelse af en Bestemmelse om, at Dækning af Udgifterne ved Sparekassetilsynet tilvejebringes ved Paaligning paa selve Kasserne.

Med Hensyn til Enkelthederne i Kommissionens Forslag henvises til de nedenanførte Bemærkninger til Forslagets enkelte Paragrafer.

Til § 1.

Medens der ikke i den nugældende Sparekasselov findes nogen Definition af Begrebet Spare- og Laanekasse — vel sagtens, fordi man har anset dette Begreb tilstrækkelig fastslaaet gennem den ved disse Kassers historiske Udvikling her i Landet skabte almindelige Opfattelse —, har man anset det formaalstjenligt ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag saa bestemt som muligt at fastslaa, hvad der forstaas ved Spare- og Laanekasser, og hvori Adskillelsen mellem disse Kasser og andre Pengeinstituter, der modtage Penge til Forrent-

ning, hovedsagelig bør søges, og man har da ment at finde det afgørende Skelne-mærke deri, at Sikkerheden for Midlernes Bevaring i Modsætning til, hvad der gælder de andre Instituter, er Hovedformaalet, og Indvindingen af det størst mulige Udbytte ved Midlernes Frugtbargørelse dette Hovedformaal underordnet. Der har indenfor Kommissionen hersket ubetinget Enighed om at forbyde Sparekasserne at beskæftige sig med Diskontering af Veksler, idet saadan Virksomhed efter samtlige Medlemmers Formening maa siges at ligge udenfor Sparekassernes naturlige Omraade; større Betænkkelighed har Kommissionen haft ved at foreslaa et ubetinget Forbud mod Ydelse af Laan paa Veksler eller i løbende Regning, idet det er Kommissionen bekendt, at disse Udlaansformer i adskillige Sparekasser hidtil have været anvendte i ikke ringe Udstrækning. Kommissionen — der, som tidligere bemærket, anser det som en af sine Hovedopgaver at tilvejebringe en saa skarp Adskillelse som muligt mellem Sparekassevirksomhed paa den ene Side og Bankvirksomhed paa den anden — har imidlertid ment ikke af det nævnte Hensyn at burde lade sig afholde fra at fremkomme med et Forslag af det ovenanførte Indhold, idet man føler sig overbevist om, at en Bestemmelse som den foreslaaede ikke forrykker den naturlige Grænse for Sparekassernes Virksomhedsomraade og, i værste Fald, ikkun vil forvolde enkelte Kasser Vanskeligheder af ganske forbigaaende Karakter.

Nogle af Kommissionens Medlemmer have anset Adgangen til Udstedelsen af Checks paa Kontrabogskonto for at ligge udenfor det denne Indlaansform naturlig anviste Omraade og for unødvendigt til Fyldestgørelse af den ved denne Indlaansvirksomhed tilstræbte Opgave og have derfor ønsket, at der i Lovforslaget indsættes en Forbudsbestemmelse mod at udstede Checks paa Kontrabog. Kommissionens Flertal har imidlertid under Hensyn til den omfattende Anvendelse, Checks i denne Forbindelse allerede har fundet — en Anvendelse, der efter Flertallets Anskuelse i hvert Fald ikke er af skadelig Natur —, ikke ment at burde foreslaa en saadan Forbudsbestemmelse.

Kommissionen har anset det nødvendigt at fastsætte en bestemt Grænse — i Forslaget 4 pCt. — for Størrelsen af det Udbytte, det tillades at udbetale Stiftere, Garanter eller Aktionærer, idet man her ved er gaaet ud fra den Betragtning, at det ligger udenfor Kassernes Opgave at skaffe betydeligt Udbytte til deres Aktio-